NOTE • NOTE • NOTE • NOTE • NOTE • NOTE

AL CUI ESTE VELODROMUL ?

N-am spune nimic nou înfățișînd — pentru a cîta oară? — starea jalnică în care se află ciclismul nostru de pistă. Dacă își mai trage sufletul este exclusiv pentru faptul că un număr de entuziaști îi fac cu încăpățînare, an de an, mișcări de respirație artificială...

Am încercat, cu ajutorul unor materiale critice, apărute în ziarul nostru, să alungăm nepăsarea care-l învăluie de ani de zile. Am organizat și o masă rotundă pentru a oferi forului în drept soluții de substanțială îmbunătățire a activității pe velodrom. Prea puține au fost însă semnele bune care au urmat. Aș putea spune că, dimpotrivă, s-a înmulțit numărul celor ce le bagă bețe în roate pistarzilor. Și, în ultimul timp, cel care și-a asumat sarcina de loc nobilă de a-i cînta prohodul este clubul sportiv Dinamo. Iată cum.

Cu un deceniu și jumătate în urmă s-a construit — din investițiile afectate mișcării sportive de către stat — *în parcul sportiv Dinamo un velodrom cu pistă de beton. Singurul din țară. Gospodarii de atunci l-au îngrijit bine. Se organizau și multe concursuri, tribunele fiind aproape în permanență pline. Au trecut însă anii, au venit alți gospodari. Federația a început să neglijeze această ramură a ciclismului. Cluburile sportive s-au grăbit să-i urmeze... exemplul. Nu veți crede, dar în fruntea lor s-a aflat tocmai „proprietarul" singurului velodrom din țară. Anul acesta Dinamo a și vrut să desființeze (!!) secția de pistă. Numai insistențele C.N.E.F.S.-ului au pus stavilă acestei năstrușnice idei. Dar, conducerea clubului sportiv Dinamo găsise mai de mult modalitatea de a-i determina pe pistarzi să-și schimbe pasiunea. Mai întîi, ca* proprietar *ce este a luat cabana anexă a velodromului (construită tot din banii mișcării sportive, cu scopul precis de a fi folosită de cicliști) dîndu-i alte întrebuințări. Apoi a... atacat vestiarele de sub virajul pistei. Dacă veți avea curiozitatea să faceți o vizită la velodrom veți găsi în vestiare fotbaliști (camerele 5, 6, 7), halterofili (camera 10), arbitri de fotbal (camera 12), boxeri (camerele 13, 14, 15) și rugbiști (camera 16). Pe cicliști (în afara celor de la Dinamo) va fi greu să-i găsiți. Au un singur vestiar (pentru lot) și altul pentru juniorii de la Steaua. Acesta din urmă a fost complet reamenajat de antrenorul C. Voicu, dar acum trebuie să-l părăsească, fiindcă în noile condiții vestiarul este bun pentru echipa de baschet (probabil). Și cei de la lot trebuie să-și ia bagajele... Așa vrea... proprietarul! Așa a vrut și cu clubul sportiv Olimpia anul acesta cînd nu i-a repartizat nici un vestiar. Băieții lui Marin Niculescu au pierdut un sezon, dar asta nu-i interesează pe „gospodarii" de la Dinamo. Nu i-a interesat nici atunci cînd bicicletele de la Olimpia au ruginit în W.C.-ul igrasios oferit drept vestiar... Și nici atunci cînd călăreții, handbaliștii și fotbaliștii erau gata să-i alunge pe cicliști de la velodrom.*

Așadar, o dată împroprietărit, clubul Dinamo se comportă ca un oarecare particular, uitînd că are în păstrare singurul velodrom din țară (construit din banii tuturor). Ferească dumnezeu de cine știe ce idei noi care l-ar putea transforma în... plaje.

Federația și forul său tutelar vor sta cu mîinile în sîn pînă atunci? Se vor mărgini oare doar la interminabilele discuții cu „gospodarii" actuali?

A venit credem timpul să se pună capăt acestei inadmisibile situații. Velodromul a fost construit pentru ciclism și trebuie să rămînă al ciclismului. Atît el cît și clădirile anexă. Celelalte cluburi trebuie să aibă acces aici (pe bază de contract, firește), să-și desfășoare în cele mai bune condițiuni activitatea. Și, dacă clubul sportiv Dinamo nu poate suporta în calitate de proprietar *această coabitare, velodromul să fie dat în custodie altui club. Oricum, însă, trebuie curmată situația actuală!*

HRISTACHE NAUM

GLACIARĂ

Poftiți la patinaj...

Avem gheață artificială, compresoarele merg în plin. Oglinda lucie dintre mantinele n-are nici o pată, te îmbie să-ți pui cît mai repede patinele în picioare, să fii primul pe portița deschisă publicului amator de lunecuș în viteză, la turnantele luate în „tăiere", la piruetele în stil de campion.

Poftiți la patinaj...

Cu biletul în mînă, te înghesui în mulțimea purtătorilor de pulovere în multe culori, ești nerăbdător să patinezi. „Lăsați copiii în față!"

Curios, făcînd primul pas pe dreptunghiul alb, îți dai seama că în urma tinerilor hocheiști pe care i-ai văzut antrenîndu-se cînd ai intrat pe poarta patinoarului, gheața a rămas nemăturată, este tăiată în mii de șanțuri de patinele predecesorilor tăi, pretutindeni s-a adunat o pojghiță deasă de zăpadă. Păcat, dedesubt gheața e bună, e tare. Dar...

Un tur și încă unul. Te convingi că suprafața gheții este departe de a fi nivelată cum se cere „la carte". Are hopuri, cîte o vale și cîte un deal, mai mic sau mai mare. Nu-i nimic, înveți mai repede „pasul de vals" și apoi treci — involuntar — la săritura „kadet". Iar dacă așchiile de gheață și pulberea de zăpadă îți frînează cîteodată alunecarea, să știi că e de vină muchea patinei, care se tocește mai repede așa. Remediul e simplu: poftiți la atelierul de ascuțit patine mai des; și pînă la sfîrșitul sezonului faceți rost de altă pereche că pe asta o terminați sigur...

Poftiți la patinaj...

Iată, la un „mers înapoi" patina intîlnește un obstacol neprevăzut și te trezești întins pe spate. Ce era? O mică bandă de pînză rămasă de la vreo crosă, care frînează puternic pe oricine trece peste ea. Ghinion! O contuzie, cumva? Avem punct sanitar, special pentru așa ceva.

Dacă la contactul cu gheața te-a luat cu frig, nu-i nimic! Bufetul de la terasă oferă tuturor nu numai ceai, ci și coniac, rom, șliboviță. Chiar și patinatorilor sub 16 ani, căci aceștia sînt cei mai numeroși.

Poftiți la patinaj...

Să vedem. Razuri de curățat gheața sînt destule, electrocar pentru turnat apă asișderea. Salariați sînt. Dar — așa-i programul — pentru patinajul public, acolo unde se fac încasările cele mai multe, gheața nu este pregătită special. O lăsăm așa...

Poftiți la patinaj...

RADU VOIA

P.S. **Cele văzute și scrise sînt experiența unei după-amieze petrecută la patinoarul „23 August". Primul nostru stadion de iarnă este — se știe — o bază sportivă frumoasă, cu care ar trebui să ne mîndrim. Dar, cîteodată, cei care o au în grijă ne oferă impresii situate la polul opus, cel al nemulțumirilor îndreptățite. Le-am consemnat la orele de patinaj public din ziua de 26 octombrie. Spre justificare, putem prezenta biletul de intrare.**

RD. V.

Un nou aparat pentru perfecționarea tehnicii aruncătorilor

Intrînd în sala de forță de la stadionul Tineretului, privirile sînt atrase de o ciudată schelărie metalică, implantată pe un podium de lemn. Un neinițiat ar crede că-i vorba despre o mostră a artei suprarealiste. Pentru intimii atletismului, însă, șina instalată pe trei picioare reprezintă eforturile de luni de zile ale antrenorului Teodor Ionescu și ale colaboratorilor acestuia, care au reușit să realizeze un aparat ajutător, de mare folos în pregătirea discobolilor.

Tînărul antrenor pregătește de trei ani pe aruncătorii Școlii sportive nr. 2 București. Atras în special de disc, și-a transmis pasiunea și elevilor săi, care au realizat la această probă o serie de rezultate promițătoare: Carmen Ionescu (n. 1951) 46,24 m — record republican de junioare mici, Florica Barto (n. 1949) 43,34 m, Vlad Hodoș (n. 1950) 43,54 m și Nicolae Gagea (n. 1949) 43,06 m. Toți sînt componenți ai lotului național de juniori și au frumoase perspective.

Totuși, Teodor Ionescu nu era mulțumit de modul în care elevii își însușeau execuția tehnică; cu greșeli și într-un timp prea îndelungat. „Doream foarte mult să fac ceva pentru a le corecta defecțiunile și a scurta perioada de învățare. Vara trecută, mi-a venit pentru prima dată ideea unui aparat ajutător și, după puțină vreme, am trecut la transpunerea ei în practică. Nicu Gagea, student la Arhitectură, a făcut schițele după care un mecanic ne-a construit aparatul, terminîndu-l în luna iunie a. c. Cu ajutorul tov. Albon, directorul A.B.S.S., am obținut și podiumul pe care să-l montăm, astfel că de trei săptămîni, l-am pus în funcțiune".

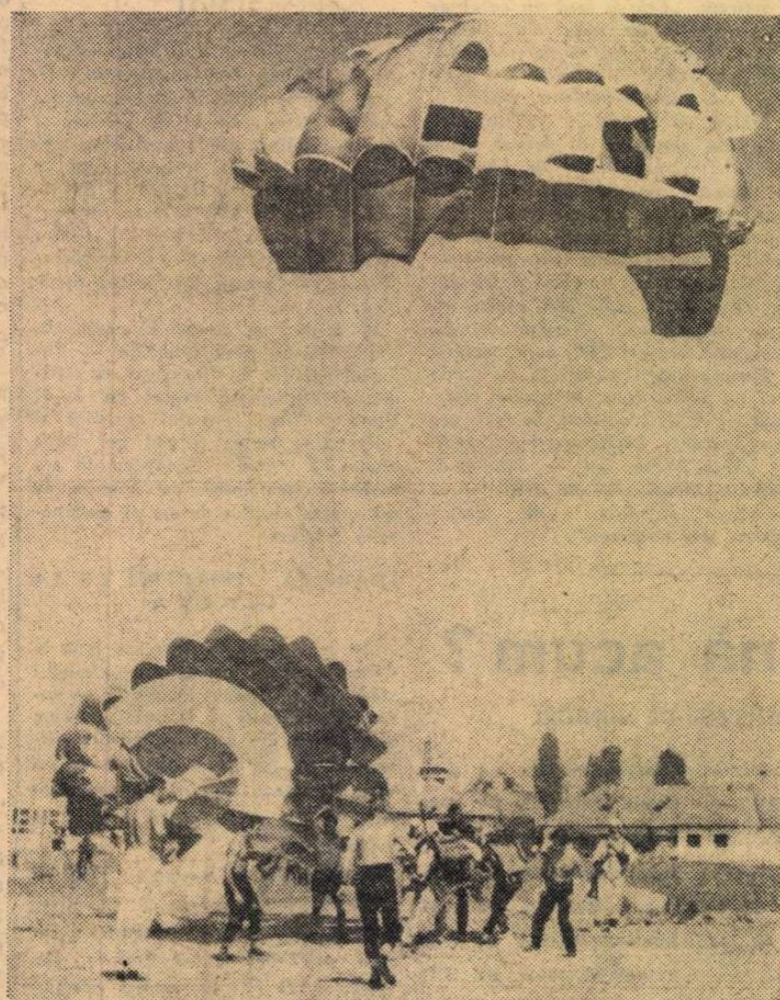
Să facem o sumară descriere a aparatului. Pe trei suporți este fixată o șină de formă parabolică, pe care circulă un cursor mobil bazat pe un sistem de rulmenți. Pe cursor se fixează discuri de diferite mărimi (1 kg, 1,5 kg, 2 kg), sau discurile barei de haltere, în funcție de necesitățile antrenamentului. Înălțimea suporților, ca și înclinația șinei (în limitele unghiului optim de lansare de 30—40 grade) sînt reglabile, în funcție de particularitățile fizice și tehnice ale fiecărui aruncător. Așezat lîngă aparat, atletul execută finalul aruncării; ajuns la capătul șinei înclinate, discul întîlnește un amortizor de șoc și zgomot, după care revine la punctul inițial, exercițiul putînd fi reluat numaidecît.

Avantajele aparatului sînt numeroase: 1. Permite automatizarea în timp scurt a finalului aruncării; 2. scurtează procesul de dezvoltare a musculaturii specifice; 3. dă posibilitatea îmbunătățirii vitezei aruncării; 4. permite efectuarea efortului final cu îngreuieri diferite; 5. mărește densitatea antrenamentului, prin creșterea numărului de repetări (într-un minut se pot executa 20—25 de aruncări); 6. oferă posibilitatea efectuării aruncărilor în tot cursul anului, în aer liber sau în sală; 7. permite verificarea permanentă a indicilor forței specifice, prin atașarea unui dinamometru.

Bineînțeles că aparatului i se mai pot aduce îmbunătățiri, dar și așa realizatorul speră că la primele concursuri din primăvara viitoare va putea face dovada utilității lui. După cum afirmă, atleții pe care îi antrenează vor arunca cu mulți metri peste actualele lor rezultate.

Întrucît pregătește și aruncători de greutate și suliță, antrenorul Teodor Ionescu nu putea să-i nedreptățească: a conceput aparate ajutătoare și pentru probele lor. Schițele acestora sînt în lucru, pe planșeta viitorului arhitect Nicolae Gagea...

I. ADRIAN

Tînărul parașutist Mircea Taflan *a fost revelația acestui sezon aviatic. Printre alte succese înregistrate de el, amintim locul I ocupat în dificila întrecere din cadrul „Cupei Mării Negre". Iată-l în proba de* „salt individual de la 1 000 m", *aterizînd cu parașuta la punctul fix:* 0,00 metri! *Imagine de la campionatele republicane de parașutism.*

Foto: Șt. Ciotloș

SCRIMĂ

CLASAMENTE LA ZI

După întrecerile de scrimă de la Tg. Mureș, clasamentele campionatului diviziei A arată astfel:

FLORETA BĂIEȚI

1. Steaua	5	5	0	0	64	45:356	10
2. Unio S. Mare	7	5	0	2	52	404:393	10
3. Medic. T. M.	8	4	0	4	59	485:460	8
4. Univ. Buc.	5	3	0	2	47	259:343	6
5. C.S.M. Cluj	7	2	0	5	50	430:390	4
6. Progresul	8	1	0	7	48	507:398	2

FLORETA FETE

1. Progresul	7	7	0	0	89	190:401	14
2. Unio S. Mare	8	4	0	4	62	354:462	8*)
3. Steaua	5	4	0	1	57	170:280	8
4. Univ. Buc.	5	3	0	2	40	231:237	6
5. Șc. sp. Satu M.	8	2	0	6	44	417:301	4
6. S.P.O.B.	7	0	0	7	28	438:213	0

*) Unio Satu Mare—S.P.O.B. 13—3.

SPADA

1. Medicina Tg. M.	8	6	0	2	66	452:577	12
2. Electropt. Cv.	7	5	0	2	59	416:441	10
3. Steaua	5	5	0	0	58	219:358	10
4. C.S.M. Cluj	7	3	0	4	54	419:400	6
5. Univ. Buc.	5	1	0	4	28	318:261	2
6. Crișul Oradea	8	0	0	8	39	558:475	0

SABIE

1. Steaua	5	5	0	0	57	246:338	10
2. Scena Brașov	7	4	0	3	58	422:430	8
3. Univ. Buc.	5	4	0	1	39	320:300	8
4. Unio S. Mare	8	3	0	5	55	491:444	6
5. Agron. Iași	7	3	0	4	52	420:403	6
6. S.P.O.B.	8	1	0	7	50	525:401	2

Pe urmele materialelor publicate

Dezgheț la... „Antrefrig"

În ziarul nostru nr. 5363, din 19 septembrie, a fost publicat articolul **„La Antrefrig se congelează sportul"** în care era criticată slaba activitate a asociației sportive (Frigul București), care dispunea de o frumoasă bază sportivă: terenuri de volei și handbal, arenă de popice și, pînă nu de mult, de un ring de box.

În răspunsul primit la redacție ni se comunică: **„La sfîrșitul lunii septembrie a fost organizat campionatul asociației (la nivelul secțiilor de producție) la popice și handbal. O atenție sporită se va acorda în viitor îmbunătățirii stilului și metodelor de muncă. Toate obiectivele activității sportive din acest an** — se menționează în scrisoare — **vor fi realizate printr-o mai strictă evidență a repartizării sarcinilor, prin dezvoltarea răspunderii personale, printr-un control permanent".**

S-a înseninat la Cavnic

La rubrica **„Alb și negru"** a putut fi citită, nu de mult, nota „N-a fost cutremur la Cavnic". Era vorba despre tribuna stadionului din localitate, aflată într-o stare deplorabilă de parcă ar fi trecut pe acolo un cutremur sau un taifun. Consiliul regional pentru educație fizică și sport Maramureș ne-a răspuns: **„În anul 1966 a început construcția unei tribune la terenul sportiv din Cavnic. După un început bun, lucrările au fost părăsite... Cu mai multă inițiativă din partea organelor locale și a asociației sportive** (n.n., Minerul Cavnic), **s-ar fi înlăturat această stare de lucruri. În urma sesizării apărute în „Sportul popular", Consiliul asociației sportive a luat măsuri în vederea terminării tribunei, vestiarelor și împrejmuirii terenului".** Să sperăm...

Un angajament

Printre însemnările rubricii **„De pe foile de arbitraj, cu și fără comentarii"**, din ziarul nostru nr. 5378, se sublinia faptul că 6 jucători de la U.M. Timișoara, echipă care activează în categoria C, seria Vest, au fost avertizați — în meciul cu Chimia Făgăraș — pentru joc periculos și proteste la deciziile arbitrului.

În răspunsul trimis redacției, asociația sportivă U.M. Timișoara precizează: **„Cele semnalate corespund întrutotul realității. După acest meci a avut loc o ședință a secției de fotbal în care s-a analizat comportarea echipei și, îndeosebi, a celor 6 jucători care au protestat la deciziile dictate de arbitru, fapt pentru care au fost avertizați. Nu este mai puțin adevărat că protestele fotbaliștilor noștri au fost cauzate de arbitrajul slab prestat de clujeanul Aurel Pop. Considerăm că, prin publicarea celor cîteva rînduri, ați ajutat secția de fotbal și ne angajăm, pe această cale, ca astfel de fapte să nu se mai repete".**

Așteptăm...

C. D.